

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/943

av den 8 juni 2016

om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Företag och icke-kommersiella forskningsinstitutioner investerar i anskaffning, utveckling och tillämpning av know-how och information som är kunskapsekonomins valuta och som ger en konkurrensfördel. Dessa investeringar i att generera och utnyttja intellektuellt kapital är av avgörande betydelse för deras konkurrenskraft och innovationsrelaterade resultat på marknaden och följaktligen deras investeringsavkastning, som är den underliggande drivkraften till forskning och utveckling i företag. Företag har olika sätt att tillägna sig resultaten av sin innovationsrelaterade verksamhet när öppenhet inte medger att deras investering i forskning och innovation utnyttjas till fullo. Ett sådant sätt är att utnyttja immateriella rättigheter som patent, mönsterskydd eller upphovsrätt. Ett annat sätt att tillägna sig resultaten av innovation är att skydda tillgången till, och utnyttja, kunskap som är värdefull för företaget och inte allmänt känd. Sådan värdefull know-how och företagsinformation, som inte har röjts och som är avsedd att förbli konfidentiell, benämns företagshemlighet.
- (2) Företag oavsett storlek skattar företagshemligheter lika högt som patent och andra former av immateriella rättigheter. De använder konfidentialitet som ett verktyg för förvaltning av företagets konkurrenskraft och forskningsinnovation och med avseende på olika slags information som utöver tekniska kunskaper omfattar även kommersiella uppgifter som information om kunder och leverantörer, affärsplaner, marknadsundersökningar och marknadsstrategier. Små och medelstora företag värdesätter och förlitar sig på företagshemligheter i ännu större

⁽¹⁾ EUT C 226, 16.7.2014, s. 48.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 april 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 maj 2016.

utsträckning. Genom att företagshemligheter skyddar en sådan bred räckvidd av know-how och företagsinformation, antingen som ett komplement eller ett alternativ till immateriella rättigheter, gör de det möjligt för upphovsmän och innovatörer att generera vinst från sina skapelser och innovationer, vilket gör företagshemligheter särskilt viktiga för företagets konkurrenskraft samt för forskning, utveckling och innovationsrelaterade resultat.

- (3) Öppen innovation är en katalysator för nya idéer som tillgodoser konsumenternas behov och tar itu med samhällsutmaningar, och gör det möjligt för idéerna att nå fram till marknaden. Sådan innovation är en viktig metod för att skapa ny kunskap och stöder framväxten av nya och innovativa affärsmodeller som baseras på att man använder kunskap som skapats av flera aktörer. Forskningsamverkan, däribland gränsöverskridande samarbete, är särskilt viktig för att öka nivån på företagets forskning och utveckling på den inre marknaden. Spridning av kunskap och information bör betraktas som en förutsättning för att man ska kunna säkerställa dynamiska, positiva och likvärdiga utvecklingsmöjligheter för företagen, särskilt för de små och medelstora företagen. På en inre marknad där hinder för gränsöverskridande samarbete minimeras och där samarbete inte snedvrids bör intellektuellt skapande och intellektuell innovation främja investeringar i innovativa processer, tjänster och produkter. En sådan för intellektuellt skapande och intellektuell innovation gynnsam miljö, där arbetskraftens rörlighet inte hindras, är också viktig för att öka sysselsättningen och förbättra unionsekonomin konkurrenskraft. Företagshemligheter spelar en viktig roll för att skydda kunskapsutbytet mellan företag, särskilt små och medelstora företag, och forskningsinstitutioner både inom och över den inre marknadens gränser i samband med forskning, utveckling och innovation. Företagshemligheter är ett av näringslivets vanligaste sätt att skydda intellektuellt skapande och innovativ know-how, men samtidigt har de i unionens befintliga regelverk det sämsta skyddet mot andra parter olagliga anskaffande, utnyttjande eller röjande.
- (4) Innovativa företag utsätts i ökande utsträckning för ohederliga metoder som syftar till angrepp på deras företagshemligheter, t.ex. stöld, otillåten kopiering, företagsspioneri eller underlåtenhet att iaktta krav på konfidentialitet, som bedrivs av aktörer såväl inom som utanför unionen. Utvecklingen på senare tid, exempelvis globalisering, ökad utkontraktering, längre leveranskedjor och ökad användning av informations- och kommunikationsteknik, bidrar till att öka risken för att sådana metoder används. Om någon olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet äventyrar detta möjligheten för legitima innehavare av företagshemligheter att genom sina innovationsrelaterade satsningar uppnå de vinster som tillfaller den som är först på marknaden. Utan effektiva och jämförbara rättsliga medel för att skydda företagshemligheter i hela unionen undergrävs incitamenten att bedriva innovationsrelaterad gränsöverskridande verksamhet inom den inre marknaden och företagshemligheter kan inte förverkliga sin potential att driva på ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Därigenom motverkas innovation och skapande och investeringarna minskar, vilket inverkar på den inre marknadens smidiga funktion och undergräver dess tillväxtfrämjande potential.
- (5) Internationella insatser för att ta itu med detta problem inom ramen för Världshandelsorganisationen ledde till avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet). Trips-avtalet innehåller bland annat bestämmelser om skydd mot att företagshemligheter olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs av tredje part som utgör gemensamma internationella standarder. Samtliga medlemsstater samt unionen är bundna av detta avtal, som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG ⁽¹⁾.
- (6) Trots Trips-avtalet finns det viktiga skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning när det gäller skydd mot att företagshemligheter olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs av andra personer. Exempelvis har inte samtliga medlemsstater antagit nationella definitioner av begreppen företagshemlighet eller olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter, vilket innebär att kunskapen om skyddets omfattning inte är lättillgänglig och att skyddets omfattning skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Vidare saknas enhetlighet när det gäller civilrättsliga rättsmedel vid olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter, eftersom domstolsförelägganden som förbjuder en viss åtgärd inte alltid är tillgängliga i samtliga medlemsstater mot tredje parter som inte är konkurrenter till den legitima innehavaren av företagshemligheten. Det finns också skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller behandlingen av en tredje part som i god tro anskaffat en företagshemlighet men som därefter, vid tiden för utnyttjandet, upptäcker att anskaffandet byggde på ett tidigare olagligt anskaffande från en annan parts sida.
- (7) Nationella bestämmelser skiljer sig också åt när det gäller huruvida legitima innehavare av företagshemligheter har rätt att begära förstöring av varor som producerats av tredje parter som olagligen utnyttjar företagshemligheter, eller att handlingar, filer eller material som innehåller eller utgör den olagligt anskaffade eller utnyttjade

⁽¹⁾ Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGTL 336, 23.12.1994, s. 1).

företagshemligheten återlämnas eller förstörs. Tillämpliga nationella bestämmelser om beräkning av skadestånd beaktar inte heller alltid företagshemligheters immateriella beskaffenhet, vilket gör det svårt att styrka den faktiska förlorade vinsten eller intrångsgörarens obehöriga vinst i fall då något marknadsvärde inte kan fastställas för informationen i fråga. Enbart ett fåtal medlemsstater medger tillämpning av abstrakta regler om beräkning av skadestånd på grundval av en skälig royalty eller avgift som skulle ha kunnat tas ut om det funnits en licens för att utnyttja företagshemligheten. Vidare saknas i många nationella bestämmelser lämpligt skydd för företagshemligheters konfidentialitet om innehavaren av företagshemligheten framställer ett rättsligt anspråk som grundar sig på att en tredje part olagligen anskaffat, utnyttjat eller röjt en företagshemlighet, vilket gör befintliga åtgärder och rättsmedel mindre attraktiva och försvagar det skydd som erbjuds.

- (8) Skillnaderna mellan de olika medlemsstaternas rättsliga skydd av företagshemligheter innebär att dessa hemligheter inte har en likvärdig skyddsnivå i hela unionen, vilket leder till en uppsplittring av den inre marknaden på detta område och försvagar de relevanta bestämmelsernas övergripande avskräckande effekt. Den inre marknaden påverkas i den mån som dessa skillnader minskar företagens incitament att företa innovationsrelaterad gränsöverskridande ekonomisk verksamhet, inbegripet forsknings- eller produktionsamarbete med partner, utkontraktering eller investeringar i andra medlemsstater, som är beroende av användning av information som skyddas som företagshemligheter. Gränsöverskridande nätverksbaserad forskning och utveckling samt innovationsanknuten verksamhet, däribland relaterad produktion och efterföljande gränsöverskridande handel, blir mindre attraktiva och svårare inom unionen, vilket alltså även medför innovationsrelaterade ineffektiviteter i hela unionen.
- (9) Risken för företag blir dessutom högre i medlemsstater som har en jämförelsevis lägre skyddsnivå, till följd av att företagshemligheter där lättare kan stjälas eller på annat sätt olagligen anskaffas. Detta medför att allokeringen av kapital till tillväxtfrämjande innovation på den inre marknaden blir ineffektiv till följd av de högre utgifterna för skyddsåtgärder för att kompensera för det otillräckliga rättsliga skyddet i vissa medlemsstater. Det främjar också den verksamhet som bedrivs av illojala konkurrenter som, till följd av ett olagligt anskaffande av företagshemligheter, skulle kunna sprida varor som är resultatet av sådant anskaffande på den inre marknaden. Skillnader i lagstiftning underlättar även import av varor från tredjeländer till unionen via införselställen där skyddet är svagare, i fall där varornas formgivning, produktion eller marknadsföring bygger på stulna eller på annat sätt olagligen anskaffade företagshemligheter. På det hela taget hindrar sådana skillnader den inre marknads goda funktion.
- (10) Det är lämpligt att det föreskrivs bestämmelser på unionsnivå om tillnärmning av medlemsstaternas lagar så att man säkerställer en tillräcklig och enhetlig möjlighet till civilrättslig prövning på den inre marknaden i fall då en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs. Dessa bestämmelser bör inte påverka medlemsstaternas möjlighet att föreskriva ett mer långtgående skydd mot olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter så länge de skyddsåtgärder som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv till skydd för andra parter intressen iakttas.
- (11) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser som kräver att information, inklusive företagshemligheter, ska röjas för allmänheten eller offentliga myndigheter. Direktivet bör inte heller påverka tillämpningen av bestämmelser som gör det möjligt för myndigheter att samla in information för sin tjänsteutövning eller bestämmelser som tillåter eller kräver att dessa myndigheter därefter röjer relevant information för allmänheten. Detta gäller till exempel bestämmelser om unionens institutioners och organs eller nationella offentliga myndigheters röjande av affärsrelaterad information som de innehar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁽³⁾ eller i enlighet med andra bestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar eller om nationella offentliga myndigheters skyldigheter när det gäller öppenhet.
- (12) Detta direktiv bör inte påverka rätten för arbetsmarknadens parter att ingå kollektivavtal, om detta föreskrivs i arbetsrätten, vad gäller skyldigheter att inte röja en företagshemlighet eller att begränsa dess utnyttjande och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

följderna av att den part som omfattas av sådana skyldigheter handlar i strid med dem. Detta bör gälla enbart under förutsättning att sådana kollektivavtal inte begränsar undantagen i detta direktiv när en ansökan om sådana åtgärder, förfaranden eller rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv beträffande påstått anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet ska avslås.

- (13) Detta direktiv bör inte tolkas som en begränsning av den etableringsfrihet, den fria rörlighet för arbetstagare eller den rörlighet för arbetskraften som föreskrivs i unionsrätten. Avsikten är inte heller att det ska inverka på möjligheten att ingå avtal om konkurrensförbud mellan arbetsgivare och arbetstagare, i enlighet med tillämplig rätt.
- (14) Det är viktigt att införa en enhetlig definition av begreppet *företagshemlighet*, utan att man begränsar det föremål som ska skyddas från angrepp. En sådan definition bör således utformas så att den täcker know-how, företagsinformation och teknisk information i fråga om vilken det finns både ett legitimt intresse av konfidentialitet och berättigade förväntningar på att konfidentialiteten bevaras. Vidare bör sådan know-how eller information ha antingen faktiskt eller potentiellt kommersiellt värde. Sådan know-how eller information bör anses ha kommersiellt värde, till exempel om dess olagliga anskaffande, utnyttjande eller röjande sannolikt skadar intressen hos den person som lagligen kontrollerar den, genom att undergräva den personens vetenskapliga och tekniska potential, affärsintressen eller ekonomiska intressen, strategiska ställning eller konkurrensförmåga. Definitionen av företagshemlighet omfattar inte obetydlig information eller den erfarenhet och de färdigheter som arbetstagare får vid normal yrkesutövning och inte heller information som är allmänt känd bland eller lättillgänglig för personer inom de kretsar som normalt hanterar typen av information i fråga.
- (15) Det är också viktigt att identifiera de omständigheter under vilka ett rättsligt skydd av företagshemligheter är motiverat. Därför är det nödvändigt att fastställa vilka beteenden och metoder som ska betraktas som olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet.
- (16) För att främja innovation och konkurrens bör bestämmelserna i detta direktiv inte skapa några exklusiva rättigheter till know-how eller information som skyddas som en företagshemlighet. Det förblir således möjligt att olika aktörer oberoende av varandra upptäcker samma know-how eller information. Att använda omvänd ingenjörskonst på en lagligt anskaffad produkt bör anses vara ett lagligt sätt att anskaffa information såvida inte annat överenskommit genom avtal. Friheten att ingå sådana avtalsarrangemang kan dock begränsas i lag.
- (17) I vissa branscher, där upphovsmän och innovatörer inte kan dra fördel av ensamrätter och där innovation traditionellt sett har byggts på företagshemligheter, kan *reverse engineering* numera enkelt användas på produkter när de väl finns på marknaden. I dessa fall kan berörda upphovsmän och innovatörer bli offer för metoder såsom renomményltning eller slaviska efterbildningar som åker snålskjuts på deras anseende och innovationssatsningar. Dessa metoder behandlas i vissa nationella lagar om otillbörlig konkurrens. Även om syftet med detta direktiv inte är att reformera eller harmonisera konkurrensrätten i allmänhet, vore det lämpligt om kommissionen noga kunde undersöka behovet av unionsåtgärder på det området.
- (18) Vidare bör anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter som föreskrivs eller tillåts i lag, anses vara lagligt vid tillämpningen av detta direktiv. Detta gäller särskilt anskaffande och röjande av företagshemligheter i samband med arbetstagarföreträdares utövande av sin rätt till information, samråd och deltagande i enlighet med unionsrätten och nationell lagstiftning och praxis, och i samband med kollektivt tillvaratagande av arbetstagarnas och arbetsgivarnas intressen, inklusive medbestämmande, samt anskaffande eller röjande av en företagshemlighet i samband med lagstadgad revision som utförs i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt. Att anskaffandet av en företagshemlighet behandlas som lagligt bör inte påverka eventuella skyldigheter i fråga om företagshemlighetens konfidentialitet eller eventuella begränsningar av utnyttjandet av företagshemligheten som enligt unionsrätt eller nationell rätt ska iaktas av mottagaren eller anskaffaren av informationen. Detta direktiv bör framför allt inte undanta offentliga myndigheter från deras skyldigheter i fråga om konfidentialitet i samband med information som överlämnas av innehavare av företagshemligheter, oavsett om dessa skyldigheter fastställs i unionsrätt eller i nationell rätt. Sådana skyldigheter omfattar bl.a. skyldigheterna i fråga om information som

överlämnas till upphandlande myndigheter i samband med upphandlingar enligt t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU ⁽³⁾.

- (19) Samtidigt som detta direktiv föreskriver åtgärder och rättsmedel som kan bestå i att hindra röjande av information i syfte att skydda företagshemligheters konfidentialitet, är det av väsentlig betydelse att utövandet av yttrande- och informationsfriheten, i vilken mediernas frihet och mångfald ingår enligt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), inte begränsas, särskilt med avseende på undersökande journalistik och skyddet för journalistiska källor.
- (20) De åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv bör inte medföra begränsningar för visseblåsare. Skyddet för företagshemligheter bör följaktligen inte omfatta fall där ett röjande av en företagshemlighet tjänar allmänintresset genom att direkt relevanta försummelser, oegentligheter eller olaglig verksamhet avslöjas. Detta bör inte anses hindra behöriga rättsliga myndigheter från att tillåta undantag från tillämpningen av åtgärder, förfaranden och rättsmedel i fall då svaranden hade all anledning att i god tro utgå från att hans eller hennes beteende var förenligt med de tillämpliga kriterierna i detta direktiv.
- (21) I linje med proportionalitetsprincipen bör åtgärder, förfaranden och rättsmedel som är avsedda att skydda företagshemligheter utformas så att man uppnår målet om en smidigt fungerande inre marknad för forskning och innovation, särskilt genom att avskräcka från olagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter. En sådan utformning av åtgärder, förfaranden och rättsmedel bör inte äventyra eller undergräva grundläggande rättigheter och friheter eller allmänintresset – såsom den allmänna säkerheten, konsumentskyddet, folkhälsan och miljöskyddet – och inte heller påverka arbetstagares rörlighet. I detta hänseende är syftet med de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv att säkerställa att de behöriga rättsliga myndigheterna beaktar faktorer såsom värdet av en företagshemlighet, graden av allvar i det beteende som leder till att en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs och konsekvenserna av detta beteende. Det bör även säkerställas att de behöriga rättsliga myndigheterna har utrymme för att göra en avvägning mellan intressena hos parterna i ett domstolsförfarande och tredje parter intressen, inbegripet, om så är lämpligt, konsumenternas intressen.
- (22) Den inre marknadens smidiga funktion skulle undergrävas om de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs användes för orätmätiga ändamål som är oförenliga med målen med detta direktiv. Det är därför viktigt att ge rättsliga myndigheter befogenhet att vidta lämpliga åtgärder mot kärke som väcker talan otillbörligen eller i ond tro och inger uppenbart ogrundade ansökningar till exempel i syfte att på ett illojalt sätt försena eller begränsa svarandens tillträde till marknaden eller på annat sätt hota eller trakassera svaranden.
- (23) För rättssäkerhetens skull och med tanke på att legitima innehavare av företagshemligheter förväntas iakttäta aktsamhetskrav när det gäller att bevara sina värdefulla företagshemligheters konfidentialitet och övervaka utnyttjandet av dem, är det lämpligt att begränsa de materiella rättsanspråken eller möjligheten att väcka talan om skydd för företagshemligheter till en begränsad tidsperiod. Det bör också i nationell rätt tydligt och otvetydigt anges när denna tidsperiod börjar löpa och under vilka omständigheter den avbryts eller tillfälligt upphör att löpa.
- (24) Risken för att en företagshemlighets konfidentialitet går förlorad under domstolsförfarandet avskräcker ofta legitima innehavare av företagshemligheter från att väcka talan för att skydda sina företagshemligheter, vilket äventyrar effektiviteten i föreskrivna åtgärder, förfaranden och rättsmedel. Av detta skäl är det nödvändigt att, med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder som säkerställer rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, fastställa specifika krav som syftar till att skydda konfidentialiteten för den omtvistade företagshemligheten under det domstolsförfarande som inletts för att skydda denna. Ett sådant skydd för konfidentialiteten bör fortsätta att gälla efter domstolsförfarandets slut och så länge som den information som utgör företagshemligheten inte är allmän egendom.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (25) Sådana krav bör åtminstone innefatta möjligheten att begränsa den krets av personer som har rätt att få tillträde till bevisning eller domstolsförhandlingar, med beaktande av att alla dessa personer bör omfattas av de konfidentialitetskrav som föreskrivs i detta direktiv, samt att endast offentliggöra de icke-konfidentiella delarna av domstolsavgöranden. Med tanke på att en bedömning av den omtvistade informationens art är ett av huvudsyftena med domstolsförfarandet, är det i detta sammanhang särskilt viktigt att säkerställa såväl det företags-hemligheters konfidentialitet ges ett effektivt skydd som att rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol för parterna i domstolsförfarandet iakttas. Den begränsade kretsen av personer bör därför utgöras av minst en fysisk person från var och en av parterna samt parternas respektive advokater och, i tillämpliga fall, andra företrädare som enligt nationell rätt anses kvalificerade att försvara, företräda eller tillvarata en parts intressen i ett domstolsförfarande som omfattas av detta direktiv, som alla bör ha fullt tillträde till sådan bevisning eller sådana förhandlingar. Om någon av parterna är en juridisk person bör denna part ha möjlighet att föreslå en eller flera fysiska personer som bör ingå i kretsen av personer, så att det säkerställs att den juridiska personen tillbörligen företräds, med förbehåll för lämplig domstolsprövning för att förhindra att syftet med det begränsade tillträdet till bevisning och förhandlingar undergrävs. Sådana skyddsåtgärder bör inte tolkas som att det föreligger ett krav på att parterna ska företrädas av en advokat eller annan företrädare under domstolsförfarandet om krav på sådana företrädare saknas i nationell rätt. Inte heller bör de tolkas som att de begränsar domstolarnas behörighet att i enlighet med tillämpliga bestämmelser och tillämplig praxis i den berörda medlemsstaten besluta om och i vilken utsträckning berörda domstolstjänstemän också bör ha fullt tillträde till bevisning och förhandlingar för sin tjänsteutövning.
- (26) Om en tredje part olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet kan detta få förödande effekter för den legitima innehavaren, eftersom det när en företagshemlighet väl har röjts offentligt är omöjligt för innehavaren att återgå till den situation som förelåg innan hemligheten gick förlorad. Följaktligen är det nödvändigt att föreskriva snabba, effektiva och tillgängliga interimistiska åtgärder för att omedelbart få det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet att upphöra, inbegripet då denna utnyttjas för att tillhandahålla tjänster. Det är av avgörande betydelse att en sådan åtgärd är tillgänglig utan att man behöver invänta ett avgörande i huvudsaken, med vederbörlig respekt för rätten till försvar och proportionalitetsprincipen och med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. I vissa fall bör det vara möjligt att låta den påstådda intrångsgöraren, mot ställande av en eller flera säkerheter, fortsätta att utnyttja företagshemligheten, framför allt om risken för att den ska bli allmän egendom är liten. Det bör också vara möjligt att kräva säkerheter som är tillräckliga för att täcka de kostnader och den skada som svaren åsamkas vid en ooberättigad ansökan, särskilt om dröjsmål skulle vålla den legitima innehavaren av företagshemligheten irreparabel skada.
- (27) Av samma skäl är det också viktigt att föreskriva slutliga åtgärder för att förhindra olagligt utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, även då den utnyttjas för att tillhandahålla tjänster. För att sådana åtgärder ska vara effektiva och proportionella bör deras varaktighet, när omständigheterna kräver en begränsad varaktighet, vara tillräcklig för att undanröja alla eventuella kommersiella fördelar som en tredje part kan ha vunnit genom att olagligen anskaffa, utnyttja eller röja företagshemligheten. Under alla omständigheter bör åtgärder av denna typ inte vara verkställbara om den information som ursprungligen omfattades av företagshemligheten har blivit allmän egendom av skäl som inte kan tillskrivas svaren.
- (28) En företagshemlighet skulle kunna utnyttjas olagligen för att utforma, producera eller marknadsföra varor eller delar av varor som skulle kunna spridas över den inre marknaden och därmed påverka företagshemlighetens innehavares kommersiella intressen och den inre marknads funktion. I dessa fall, och när företagshemligheten i fråga på ett betydande sätt påverkar kvalitet, värde eller pris på den vara som är resultatet av det olagliga utnyttjandet, eller sänker kostnaderna för, underlättar eller påskyndar produktionen eller marknadsföringen av varan, är det viktigt att rättsliga myndigheter ges befogenhet att besluta om effektiva och lämpliga åtgärder för att se till att dessa varor inte släpps ut på marknaden eller att de dras tillbaka från den. Med tanke på handelns globala karaktär är det också nödvändigt att sådana åtgärder innefattar förbud mot import av varorna i fråga till unionen eller lagring av dem i syfte att utbjuda dem till försäljning eller släppa ut dem på marknaden. Med beaktande av proportionalitetsprincipen bör korrigeringsåtgärder inte nödvändigtvis innebära förstöring av varor om det finns andra möjliga lösningar, exempelvis att undanröja varornas intrångsgörande egenskaper eller att avyttra varorna utanför marknaden, t.ex. genom donationer till välgörenhetsorganisationer.
- (29) Det är tänkbart att en person ursprungligen har anskaffat en företagshemlighet i god tro men först senare blir medveten om, inbegripet genom meddelande från den ursprungliga innehavaren av företagshemligheten, att personens kännedom om företagshemligheten bygger på källor som utnyttjat eller röjt företagshemligheten på ett olagligt sätt. För att undvika risken för att föreskrivna korrigeringsåtgärder eller förelägganden i sådana fall vållar denna person oproportionell skada, bör medlemsstaterna föreskriva en möjlighet att den skadelidande parten i lämpliga fall som ett alternativ till döms ekonomisk ersättning. Sådan ersättning får dock inte överstiga summan

av de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats om personen hade fått tillstånd att utnyttja företagshemligheten, under den tidsperiod då utnyttjandet av företagshemligheten skulle ha kunnat förhindras av den ursprungliga innehavaren av företagshemligheten. I de fall ett olagligt utnyttjande av företagshemligheten skulle utgöra en annan överträdelse av lagstiftning än den som anges i detta direktiv eller sannolikt skulle skada konsumenter bör dock ett sådant olagligt utnyttjande inte tillåtas.

- (30) För att undvika att personer som olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet trots att de är medvetna om, eller skäligen borde vara medvetna om, att de gör det olagligen, kan dra nytta av detta beteende och för att säkerställa att den skadelidande innehavaren av företagshemligheten i största möjliga utsträckning försätts i den situation i vilken han, hon eller den skulle ha befunnit sig i frånvaro av detta beteende, är det nödvändigt att föreskriva en tillräcklig ersättning för den skada som vållats av det olagliga beteendet. Vid fastställandet av det skadestånd som den skadelidande innehavaren av företagshemligheten tilldöms bör samtliga lämpliga faktorer beaktas, såsom den inkomstförlust som innehavaren av företagshemligheten har lidit eller intrångsgörarens obehöriga vinst och, i lämpliga fall, den ideella skada som innehavaren av företagshemligheten eventuellt har vållats. Som ett alternativ, till exempel om det med hänsyn till företagshemligheters immateriella beskaffenhet är svårt att fastställa den faktiska skadans storlek, skulle skadeståndsbeloppet kunna grundas på t.ex. de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats om intrångsgöraren hade begärt tillstånd att utnyttja företagshemligheten. Ändamålet med den alternativa metoden är inte att införa en skyldighet att föreskriva straffskadestånd, utan att säkerställa ersättning som grundar sig på ett objektiva kriterium samtidigt som hänsyn tas till de kostnader som innehavaren av företagshemligheten har ådragit sig, t.ex. kostnader för identifiering och forskning. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att i nationell rätt föreskriva en begränsning av arbetstagares skadeståndsansvar i fall där dessa handlat utan uppsåt.
- (31) För att uppnå en kompletterande avskräckande effekt på framtida intrångsgörare och bidra till medvetenheten hos allmänheten i stort, är det lämpligt att avgöranden i fall som rör olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter offentliggörs, om så är lämpligt även med hjälp av framträdande annonser, under förutsättning att offentliggörandet inte medför att företagshemligheten röjs eller oproportionellt inverkar på någon fysisk persons personliga integritet och anseende.
- (32) Effektiviteten i de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som är tillgängliga för innehavare av företagshemligheter kan undergrävas om de beslut som behöriga rättsliga myndigheter fattar inte efterlevs. Av detta skäl är det nödvändigt att se till att dessa myndigheter har lämpliga befogenheter att ålägga sanktioner.
- (33) För att underlätta en enhetlig tillämpning av de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv är det lämpligt att det föreskrivs system för samarbete och informationsutbyte dels mellan medlemsstaterna, dels mellan medlemsstaterna och kommissionen, särskilt genom att man inrättar ett nätverk av kontaktpersoner utsedda av medlemsstaterna. För att se över huruvida dessa åtgärder uppnår sitt avsedda mål bör kommissionen dessutom, vid behov biträdd av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, granska tillämpningen av detta direktiv och de nationella åtgärdernas effektivitet.
- (34) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i stadgan, i synnerhet rätten till respekt för privatliv och familjeliv, rätten till skydd av personuppgifter, yttrandefriheten och informationsfriheten, rätten till fritt yrkesval och till att arbeta, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till god förvaltning, särskilt rätten till tillgång till handlingar, med samtidig respekt för skyddet av affärshemligheter, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol samt rätten till försvar.
- (35) Det är viktigt att rätten till respekt för privatliv och familjeliv och rätten till skydd av personuppgifter iaktas med avseende på varje person vars personuppgifter kan komma att behandlas av innehavaren av företagshemligheten när åtgärder vidtas för att skydda en företagshemlighet och varje person som är involverad i ett domstolsförfarande som rör olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter enligt detta direktiv och vars personuppgifter behandlas. I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ regleras den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för det här direktivet och under övervakning av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Det här direktivet bör sålunda inte påverka de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i direktiv 95/46/EG, i synnerhet

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGTL 281, 23.11.1995, s. 31).

den registrerades rätt att få tillgång till sina behandlade personuppgifter och få uppgifterna rättade, utplånade eller blockerade i de fall där de är ofullständiga eller felaktiga och, i förekommande fall, skyldigheten att behandla känsliga uppgifter i enlighet med artikel 8.5 i direktiv 95/46/EG.

- (36) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa en smidigt fungerande inre marknad genom fastställande av en tillräcklig och jämförbar tillgång till rättslig prövning på hela den inre marknaden i fall då en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (37) Detta direktiv syftar inte till att fastställa harmoniserade bestämmelser för rättsligt samarbete, jurisdiktioner och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område eller att behandla frågan om tillämplig lag. Andra unionsinstrument som i allmänna ordalag reglerar sådana frågor bör i princip vara lika tillämpliga på det område som omfattas av detta direktiv.
- (38) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av konkurrensregler, särskilt artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). De åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv bör inte användas för att begränsa konkurrensen på ett otillbörligt sätt i strid med EUF-fördraget.
- (39) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan relevant lagstiftning på andra områden, däribland immateriella rättigheter, eller avtalsrätten. I fall då tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG ⁽¹⁾ och tillämpningsområdet för det här direktivet överlappar varandra har emellertid det här direktivet företräde som *lex specialis*.
- (40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾ och avgav ett yttrande den 12 mars 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om skydd mot att företagshemligheter olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs.

Medlemsstater får, under uppfyllande av bestämmelserna i EUF-fördraget, föreskriva ett mer långtgående skydd mot att företagshemligheter olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs än vad som krävs enligt detta direktiv, under förutsättning att det säkerställs att artiklarna 3, 5, 6, 7.1, 8, 9.1 andra stycket, 9.3, 9.4, 10.2, 11, 13 och 15.3 efterlevs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Detta direktiv ska inte påverka
 - a) utövandet av rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt stadgan, inbegripet respekten för mediernas frihet och mångfald,
 - b) tillämpningen av unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser som innebär att innehavare av företagshemligheter är skyldiga att av hänsyn till allmänintresset röja information, inbegripet företagshemligheter, för allmänheten eller för administrativa eller rättsliga myndigheter, så att dessa myndigheter kan fullgöra sina uppgifter,
 - c) tillämpningen av unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser enligt vilka unionens institutioner och organ eller nationella offentliga myndigheter är skyldiga eller har rätt att röja sådan information som lämnats av företag och som institutionerna, organen eller myndigheterna innehar enligt – och i överensstämmelse med – de skyldigheter och befogenheter som fastställs i unionsrätt eller nationell rätt,
 - d) arbetsmarknadens parter självständighet och deras rätt att ingå kollektivavtal i enlighet med unionsrätt och nationell lagstiftning och praxis.
3. Inget i detta direktiv ska tas som grund för att begränsa arbetstagares rörlighet. I synnerhet ska detta direktiv, när det gäller utövandet av sådan rörlighet, inte utgöra någon grund för att
 - a) begränsa arbetstagares användning av information som inte utgör någon företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1,
 - b) begränsa arbetstagares användning av erfarenhet och färdigheter som förvärvats hederligt under deras normala yrkesutövning,
 - c) införa ytterligare begränsningar för arbetstagare i deras anställningsavtal utöver sådana begränsningar som följer av unionsrätt eller nationell rätt.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *Företagshemlighet*: information som uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Den är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman, är allmänt känd hos eller lättillgänglig för personer i de kretsar som normalt sett handskas med typen av information i fråga.
 - b) Den har kommersiellt värde på grund av att den är hemlig.
 - c) Den person som lagligen kontrollerar den har med hänsyn till omständigheterna vidtagit rimliga åtgärder för att hålla den hemlig.
2. *innehavare av en företagshemlighet*: en fysisk eller juridisk person som lagligen kontrollerar en företagshemlighet,
3. *Intrångsgörare*: en fysisk eller juridisk person som olagligen har anskaffat, utnyttjat eller röjt en företagshemlighet,
4. *intrångsgörande varor*: varor vilkas formgivning, egenskaper, funktion, produktionsprocess eller marknadsföring gynnas avsevärt av olagligen anskaffade, utnyttjade eller röjda företagshemligheter.

KAPITEL II

Anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

Artikel 3

Lagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

1. Anskaffande av en företagshemlighet ska anses som lagligt när den erhållits på något av följande sätt:
 - a) Oberoende upptäckt eller skapande.
 - b) Iakttagelse, undersökning, demontering eller test av produkter eller föremål som har gjorts tillgängliga för allmänheten eller som den person som anskaffat informationen lagligen innehar, om den personen inte har någon lagenlig skyldighet att begränsa anskaffandet av företagshemligheten.
 - c) Arbetstagares eller arbetstagarföreträdarens utövande av sin rätt till information och samråd i enlighet med unionsrätten och nationell lagstiftning och praxis.
 - d) Varje annan metod som under omständigheterna överensstämmer med god affärssed.
2. Anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet ska anses som lagligt i den utsträckning som sådant anskaffande, utnyttjande eller röjande krävs eller medges enligt unionsrätt eller nationell rätt.

Artikel 4

Olagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

1. Medlemsstaterna ska se till att innehavare av företagshemligheter har rätt att ansöka om de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv för att förhindra, eller få ersättning för, att deras företagshemlighet olagligen anskaffats, utnyttjats eller röjts.
2. Anskaffande av en företagshemlighet utan att innehavaren av företagshemligheten samtycker ska anses som olagligt, om detta sker genom att någon
 - a) obehörigen bereder sig tillgång till eller tillägnar sig eller kopierar handlingar, föremål, material, ämnen eller elektroniska filer som lagligen kontrolleras av innehavaren av företagshemligheten och som innehåller företagshemligheten eller från vilka företagshemligheten kan härledas,
 - b) anskaffar den på något annat sätt som under omständigheterna anses strida mot god affärssed.
3. Utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet utan att innehavaren av företagshemligheten samtycker ska anses som olagligt om detta görs av en person som konstateras uppfylla något av följande villkor:
 - a) Personen har anskaffat företagshemligheten olagligen.
 - b) Personen bryter mot ett avtal om konfidentialitet eller någon annan skyldighet att inte röja företagshemligheten.
 - c) Personen bryter mot en avtalsförpliktelse eller någon annan skyldighet att begränsa utnyttjandet av företagshemligheten.
4. Anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet ska anses olagligt även då en person vid tidpunkten för anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet kände till, eller under omständigheterna borde ha känt till, att företagshemligheten direkt eller indirekt hade erhållits från en annan person som utnyttjat eller röjt företagshemligheten olagligt i den mening som avses i punkt 3.

5. Att producera intrångsgörande varor, utbjuda dem till försäljning eller släppa ut dem på marknaden, eller att importera, exportera eller lagra intrångsgörande varor i dessa syften, ska också anses utgöra olagligt utnyttjande av en företagshemlighet när den person som utför sådana handlingar kände till, eller under omständigheterna borde ha känt till, att företagshemligheten hade utnyttjats olagligt i den mening som avses i punkt 3.

Artikel 5

Undantag

Medlemsstaterna ska se till att en ansökan om de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv avslås om det påstådda anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten ägde rum i något av följande fall:

- a) För att utöva rätten till yttrande- och informationsfrihet enligt stadgan, inbegripet rätten till respekt för mediernas frihet och mångfald.
- b) För att avslöja fall av försummelse, oegentligheter eller olaglig verksamhet, förutsatt att svaranden agerade till skydd för allmänintresset.
- c) Då arbetstagare röjt företagshemligheten för sina arbetstagarföreträdare inom ramen för företrädarnas utövande av sina uppdrag i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt, förutsatt att röjandet var nödvändigt för utövandet av det uppdraget.
- d) I syfte att skydda ett i unionsrätt eller nationell rätt erkänt legitimt intresse.

KAPITEL III

Åtgärder, förfaranden och rättsmedel

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 6

Allmän skyldighet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som krävs för att säkerställa möjligheten till civilrättslig prövning av ärenden om olagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter.
2. De åtgärder, förfaranden och rättsmedel som avses i punkt 1 ska
 - a) vara rättvisa och skäliga,
 - b) inte vara onödigt komplicerade eller kostsamma eller vara förenade med oskäliga tidsfrister eller omotiverade dröjsmål, och
 - c) vara effektiva och avskräckande.

Artikel 7

Proportionalitet och rättegångsmissbruk

1. De åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv ska tillämpas på ett sätt som
 - a) är proportionellt,
 - b) undviker att hinder skapas för laglig handel på den inre marknaden, och
 - c) innefattar ett skydd mot att de missbrukas.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, på begäran av svaranden, får vidta lämpliga åtgärder enligt nationell rätt i fall då en ansökan med avseende på olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet är uppenbart ogrundad och det konstateras att käranden har inlett domstolsförandet otillbörligen eller i ond tro. Dessa åtgärder får, beroende på vad som är lämpligt, innefatta skadestånd till svaranden, sanktioner för käranden eller beslut om att informera om ett avgörande i enlighet med artikel 15.

Medlemsstaterna får föreskriva att frågan om åtgärder som avses i första stycket ska handläggas i ett separat domstolsförande.

Artikel 8

Preskriptionstid

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med denna artikel fastställa bestämmelser om de preskriptionstider som är tillämpliga på materiella rättsanspråk och ansökningar om sådana åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv.

Av de bestämmelser som avses i första stycket ska framgå när preskriptionstiden börjar löpa, preskriptionstidens längd och under vilka omständigheter preskriptionstiden ska avbrytas eller tillfälligt upphöra att löpa.

2. Preskriptionstiden får inte vara längre än sex år.

Artikel 9

Bevarande av konfidentialiteten för företagshemligheter under domstolsföranden

1. Medlemsstaterna ska se till att parterna, deras advokater eller andra företrädare, domstolstjänstemän, vittnen, sakkunniga och varje annan person som deltar i ett domstolsförande om olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, eller som har tillgång till handlingar som ingår i domstolsförandet, inte har rätt att utnyttja eller röja företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter som de behöriga rättsliga myndigheterna, efter en vederbörligen motiverad ansökan av en intressent, har identifierat som konfidentiella och om vilka de har blivit medvetna till följd av ett sådant deltagande eller en sådan tillgång. Medlemsstaterna får i detta avseende också tillåta att behöriga rättsliga myndigheter handlar på eget initiativ.

Den skyldighet som avses i första stycket ska fortsätta att gälla efter det att domstolsförandet har avslutats. Skyldigheten ska dock upphöra om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) Om den påstådda företagshemligheten enligt ett avgörande som fått laga kraft inte anses uppfylla de krav som anges i artikel 2.1, eller
- b) om den berörda informationen över tid blir allmänt känd bland eller lättillgänglig för personer i de kretsar som normalt sett handskas med denna typ av information.

2. Medlemsstaterna ska också se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, efter en vederbörligen motiverad ansökan av en part, kan vidta de specifika åtgärder som krävs för att bevara konfidentialiteten för företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter som utnyttjas eller som det hänvisas till under ett domstolsförande som rör det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet. Medlemsstaterna får också tillåta att behöriga rättsliga myndigheter vidtar sådana åtgärder på eget initiativ.

De åtgärder som avses i första stycket ska omfatta minst möjligheten

- a) att begränsa tillgången till sådana handlingar innehållande företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter som lämnats in av parterna eller av tredje part, helt eller delvis, till ett begränsat antal personer,

- b) att begränsa tillträdet till domstolsförhandlingar där företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter kan komma att röjas, och tillgången till protokoll eller utskrifter från sådana förhandlingar, till ett begränsat antal personer,
- c) att tillhandahålla varje annan person än de personer som ingår i det begränsade antal personer som avses i leden a och b en icke-konfidentiell version av varje domstolsavgörande där de passager som innehåller företagshemligheter har avlägsnats eller redigerats.

Det antal personer som avses i andra stycket leden a och b ska inte vara större än vad som är nödvändigt för att säkerställa att den rätt som parterna i domstolsförandet har till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol iaktas och ska omfatta minst en fysisk person från vardera parten samt respektive advokater eller andra företrädare för parterna i domstolsförandet.

3. När de behöriga rättsliga myndigheterna beslutar om de åtgärder som avses i punkt 2 och bedömer åtgärdernas proportionalitet ska de ta hänsyn till nödvändigheten att säkerställa rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till en opartisk domstol, de berörda parternas och, i tillämpliga fall, tredje parts legitima intressen samt till sådan skada som någon av parterna och, i tillämpliga fall, tredje part skulle kunna åsamkas till följd av ett bifall till eller avslag på ansökan om sådana åtgärder.
4. All behandling av personuppgifter enligt punkterna 1, 2 eller 3 ska ske i enlighet med direktiv 95/46/EG.

Avsnitt 2

Interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder

Artikel 10

Interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, på begäran av innehavaren av en företagshemlighet, får besluta att någon av följande interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder ska vidtas mot den påstådda intrångsgöraren:
- a) Interimistiskt föreläggande om upphörande med eller, alltefter omständigheterna, interimistiskt förbud mot utnyttjande eller röjande av företagshemligheten.
- b) Förbud mot att producera intrångsgörande varor, utbjuda dem till försäljning, släppa ut dem på marknaden eller använda dem, eller mot att importera, exportera eller lagra intrångsgörande varor i sådana syften.
- c) Beslag eller överlämnande av de varor som misstänks göra intrång, inbegripet importerade varor, för att förhindra att de införs till eller omsätts på marknaden.
2. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna, som ett alternativ till de åtgärder som avses i punkt 1, som villkor för att det påstått olagliga utnyttjandet av en företagshemlighet ska få fortsätta, får kräva att det ställs säkerheter för ersättning till innehavaren av företagshemligheten. Det får inte vara tillåtet att röja en företagshemlighet mot ställande av säkerheter.

Artikel 11

Tillämpningsvillkor och skyddsbestämmelser

1. När det gäller de åtgärder som avses i artikel 10 ska medlemsstaterna se till att de behöriga rättsliga myndigheterna har befogenhet att kräva att käranden lägger fram bevisning som skäligen kan anses som tillgänglig för att de rättsliga myndigheterna med tillräcklig säkerhet ska kunna förvissa sig om
- a) att en företagshemlighet föreligger,

- b) att kändanden är innehavaren av företagshemligheten, och
- c) att företagshemligheten har anskaffats olagligen, utnyttjas eller röjs olagligen, eller att ett olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheten är nära förestående.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, när de beslutar att bifalla eller avslå ansökan och när de bedömer dess proportionalitet, är skyldiga att ta hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, i lämpliga fall inbegripet

- a) företagshemlighetens värde eller andra specifika kännetecken hos företagshemligheten,
- b) de åtgärder som vidtagits för att skydda företagshemligheten,
- c) svarandens beteende vid anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten,
- d) effekterna av det olagliga utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten,
- e) parternas legitima intressen och den effekt som ett bifall till eller avslag på ansökan om åtgärderna skulle kunna få på parterna,
- f) tredje parters legitima intressen,
- g) allmänintresset, och
- h) skyddet av grundläggande rättigheter.

3. Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som avses i artikel 10, på begäran av svaranden, upphävs eller på annat sätt upphör att gälla om

- a) kändanden inte väcker talan som leder till ett avgörande i huvudsaken vid den behöriga rättsliga myndigheten inom en rimlig tidsperiod som fastställs av den rättsliga myndighet som beslutar om åtgärderna i de fall där medlemsstatens lagstiftning så tillåter eller, om ingen sådan tidsperiod har fastställts, inom en period på högst 20 arbetsdagar eller 31 kalenderdagar, beroende på vilken som är längst, eller om
- b) den berörda informationen inte längre uppfyller kraven i artikel 2.1 av orsaker som inte kan tillskrivas svaranden.

4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna får göra de åtgärder som avses i artikel 10 avhängiga av att kändanden ställer lämplig säkerhet eller motsvarande garanti avsedd att trygga ersättning för eventuell skada som åsamkas svaranden och, i förekommande fall, andra personer som påverkas av åtgärderna.

5. Om de åtgärder som avses i artikel 10 upphävs på grundval av punkt 3 a i den här artikeln, om de förfaller på grund av en handling eller underlåtenhet från kändandens sida eller om det senare framkommer att det inte förekommit något olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheten eller något hot om sådant beteende, ska de behöriga rättsliga myndigheterna ha befogenhet att, på begäran av svaranden eller en skadelidande tredje part, ålägga kändanden att ge svaranden eller den skadelidande tredje parten lämplig ersättning för eventuell skada till följd av dessa åtgärder.

Medlemsstaterna får föreskriva att den begäran om ersättning som avses i första stycket ska handläggas i ett separat domstolsförfarande.

Avsnitt 3

Åtgärder efter avgörande i huvudsaken

Artikel 12

Förelägganden och korrigeringsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, om det i ett domstolsavgörande i huvudsaken har befunnits föreligga olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, på begäran av käranden får besluta att en eller flera av följande åtgärder ska vidtas mot intrångsgöraren:

- a) Föreläggande om upphörande med eller förbud mot utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.
- b) Förbud mot att producera intrångsgörande varor, utbjuda dem till försäljning, släppa ut dem på marknaden eller använda dem, eller mot att importera, exportera eller lagra intrångsgörande varor i sådana syften.
- c) Lämpliga korrigeringsåtgärder avseende de intrångsgörande varorna.
- d) Förstöring, helt eller delvis, av handlingar, föremål, material, ämnen eller elektroniska filer som innehåller eller utgör företagshemligheten eller, om så är lämpligt, överlämnande till käranden, helt eller delvis, av dessa handlingar, föremål, material, ämnen eller elektroniska filer.

2. De korrigeringsåtgärder som avses i punkt 1 c ska inbegripa följande:

- a) Återkallande av de intrångsgörande varorna från marknaden.
- b) Undanröjande av de intrångsgörande varornas intrångsgörande karaktär.
- c) Förstöring av de intrångsgörande varorna eller, om så är lämpligt, tillbakadragande av dem från marknaden, under förutsättning att tillbakadragandet inte undergräver skyddet för den berörda företagshemligheten.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att deras behöriga rättsliga myndigheter, när de beslutar att de intrångsgörande varorna ska dras tillbaka från marknaden, på begäran av innehavaren av företagshemligheten även får besluta att varorna ska överlämnas till innehavaren eller till välgörenhetsorganisationer.

4. De behöriga rättsliga myndigheterna ska besluta att de åtgärder som avses i punkt 1 c och d ska vidtas på intrångsgörarens bekostnad, såvida det inte finns särskilda skäl mot detta. Åtgärderna ska inte påverka eventuella skadestånd som innehavaren av företagshemligheten kan ha rätt till på grund av det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

Artikel 13

Tillämpningsvillkor, skyddsbestämmelser och alternativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, när de behandlar en ansökan om sådana förelägganden och korrigeringsåtgärder som avses i artikel 12 och bedömer deras proportionalitet, är skyldiga att ta hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, i tillämpliga fall inbegripet

- a) företagshemlighetens värde eller andra specifika kännetecken hos företagshemligheten,
- b) de åtgärder som vidtagits för att skydda företagshemligheten,

- c) intrångsgörarens beteende vid anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten,
- d) effekterna av det olagliga utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten,
- e) parternas legitima intressen och den effekt som bifall eller avslag på ansökan om åtgärderna skulle kunna ha på parterna,
- f) tredje parts legitima intressen,
- g) allmänintresset, och
- h) skyddet av grundläggande rättigheter.

Om de behöriga rättsliga myndigheterna begränsar varaktigheten för de åtgärder som avses i artikel 12.1 a och b ska denna varaktighet vara tillräcklig för att undanröja eventuella kommersiella eller ekonomiska fördelar som intrångsgöraren kan ha vunnit genom det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

2. Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som avses i artikel 12.1 a och b, på begäran av svaranden, upphävs eller på annat sätt upphör att gälla om den berörda informationen inte längre uppfyller kraven i artikel 2.1 av orsaker som varken direkt eller indirekt kan tillskrivas svaranden.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga rättsliga myndigheten, på begäran av den person som kan bli föremål för de åtgärder som föreskrivs i artikel 12, får besluta att ekonomisk ersättning ska betalas ut till den skadelidande parten i stället för att tillämpa dessa åtgärder, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den berörda personen kände vid tidpunkten för utnyttjandet eller röjandet inte till, och borde under omständigheterna inte heller ha känt till, att företagshemligheten erhållits från en annan person som utnyttjade eller röjde företagshemligheten olagligen.
- b) Om de berörda åtgärderna verkställdes skulle den personen åsamkas oproportionellt stor skada.
- c) Den ekonomiska ersättningen till den skadelidande parten framstår som rimligen tillfredsställande.

Om det fattas beslut om ekonomisk ersättning i stället för om sådana åtgärder som avses i artikel 12.1 a och b får den ekonomiska ersättningen inte överstiga summan av de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats, om personen hade begärt tillstånd att utnyttja den berörda företagshemligheten, under den tidsperiod då utnyttjandet av företagshemligheten kunde ha förbjudits.

Artikel 14

Skadestånd

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, på begäran av den skadelidande parten, ålägger intrångsgörare som kände till eller borde ha känt till att deras handlande utgjorde olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, att till innehavaren av företagshemligheten betala ett skadestånd som är skäligen i förhållande till den faktiska skada som uppstått till följd av det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

Medlemsstaterna får begränsa arbetstagares skadeståndsansvar gentemot sina arbetsgivare för olagligt anskaffande, utnyttjande av eller röjande av en företagshemlighet i de fall där de handlar utan uppsåt.

2. Vid fastställandet av det skadestånd som avses i punkt 1 ska de behöriga rättsliga myndigheterna ta hänsyn till alla relevanta faktorer, såsom de negativa ekonomiska konsekvenserna, inbegripet utebliven vinst för den skadelidande parten, intrångsgörarens eventuella obehöriga vinst och, i tillämpliga fall, omständigheter som inte är av ekonomisk art, såsom ideell skada som innehavaren av företagshemligheten åsamkats genom det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

Som ett alternativ får de behöriga rättsliga myndigheterna i lämpliga fall fastställa skadeståndet till ett engångsbelopp på grundval av omständigheter såsom, åtminstone, summan av de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats om intrångsgöraren hade begärt tillstånd att utnyttja den berörda företagshemligheten.

*Artikel 15***Offentliggörande av domstolsavgöranden**

1. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna, i domstolsförfaranden som inletts med avseende på olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, på begäran av kåranden och på intrångsgörarens bekostnad, får besluta om lämpliga åtgärder för att informera om avgörandet, inbegripet att offentliggöra det helt eller delvis.
2. Vid varje åtgärd som avses i punkt 1 i denna artikel ska konfidentialiteten för företagshemligheter bevaras i enlighet med artikel 9.
3. När de behöriga rättsliga myndigheterna beslutar huruvida en sådan åtgärd som avses i punkt 1 ska vidtas och bedömer dess proportionalitet, ska de när så är lämpligt beakta företagshemlighetens värde, intrångsgörarens beteende vid anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten, effekterna av det olagliga utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten samt sannolikheten för ytterligare olagligt utnyttjande eller röjande av företagshemligheten från intrångsgörarens sida.

De behöriga rättsliga myndigheterna ska även beakta huruvida informationen om intrångsgöraren skulle göra det möjligt att identifiera en fysisk person och, i sådana fall, huruvida det vore motiverat att offentliggöra den informationen, i synnerhet mot bakgrund av den möjliga skada som en sådan åtgärd kan medföra för intrångsgörarens personliga integritet och anseende.

*KAPITEL IV***Sanktioner, rapportering och slutbestämmelser***Artikel 16***Sanktioner om detta direktiv inte efterlevs**

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna får ålägga alla personer som underlåter eller vägrar att efterleva åtgärder som antas enligt artiklarna 9, 10 och 12 sanktioner.

Sanktionerna ska inbegripa möjligheten att förelägga viten i fall då en åtgärd som antagits i enlighet med artiklarna 10 och 12 inte efterlevs.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 17***Informationsutbyte och kontaktpersoner**

För att främja samarbete, inklusive informationsutbyte, dels mellan medlemsstaterna, dels mellan medlemsstaterna och kommissionen, ska varje medlemsstat utse en eller flera nationella kontaktpersoner för frågor som rör genomförandet av de åtgärder som anges i detta direktiv. De ska överlämna uppgifter om den eller de nationella kontaktpersonerna till övriga medlemsstater och till kommissionen.

*Artikel 18***Rapporter**

1. Senast den 9 juni 2021 ska Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, inom ramen för verksamheten vid Europeiska observatoriet avseende intrång i immateriella rättigheter, utarbeta en första rapport om utvecklingstendenserna när det gäller rättstvister om olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter med tillämpning av detta direktiv.
2. Senast den 9 juni 2022 ska kommissionen utarbeta en lägesrapport om tillämpningen av detta direktiv och överlämna den till Europaparlamentet och rådet. I denna rapport ska vederbörlig hänsyn tas till den rapport som avses i punkt 1.

I lägesrapporten ska särskilt behandlas de konsekvenser som tillämpningen av detta direktiv eventuellt har för forskning och innovation, arbetstagares rörlighet samt utövandet av rätten till yttrande- och informationsfrihet.

3. Senast den 9 juni 2026 ska kommissionen göra en utvärdering av konsekvenserna av detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och till rådet.

Artikel 19

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 9 juni 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 8 juni 2016.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A.G. KOENDERS

Ordförande
